

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

57. aastakäik

8. detsember 2014

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2014/C 439/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2014/C 439/02	Liidetud kohtuasjad C-359/11 ja C-400/11: Euroopa Kohtu (neljas koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Bundesgerichtshof – Saksamaa eelotsusetaotlused) – Alexandra Schulz versus Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG ja Josef Egbringhoff versus Stadtwerke Ahaus (Eelotsusetaotlus — Direktiivid 2003/54/EÜ ja 2003/55/EÜ — Tarbijakaitse — Elektrienergia ja maagaasi siseturg — Liikmesriigi õigusakt, mis määratleb universaalteenuse osutamise kohustuse raames tarbijatega sõlmitavate tarnelepingute sisu — Teenuse hinna ühepoolne muutmine tarnija poolt — Enne muudatuse jõustumist õigeaegselt esitatav teave muudatuse põhjuste, eelduste ja ulatuse kohta)	2
2014/C 439/03	Kohtuasi C-326/12: Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Rita van Caster, Patrick van Caster versus Finanzamt Essen-Süd (Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 63 — Investeeringufondidest saadud tulu maksustamine — Investeeringufondide kohustus teave teatavaks teha ja avaldada — Investeeringufondidest saadud sellise tulu kindlasummaline maksustamine, mille osas ei ole teatavaks tegemise ja avaldamise kohustust täidetud)	3

2014/C 439/04	Kohtuasi C-104/13: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts – Läti eelotsusetaotlus) – AS „Olainfarm” versus Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra (Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Tööstuspoliitika — Direktiiv 2001/83/EÜ — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Artikkel 6 — Müügiluba — Artikli 8 lõike 3 punkt i — Kohustus lisada müügiloa taotlusele farmatseutiliste, prekliiniliste ja kliiniliste uuringute tulemused — Erandid, mis puudutavad prekliinilisi katseid ja kliinilisi uuringuid — Artikkel 10 — Geneerilised ravimid — Mõiste „originaalravim” — Ravimi müügiloa omaniku subjektiivne õigus vaidlustada selle ravimi geneerilisele ravimile antud müügiluba — Artikkel 10a — Ravimid, mille toimeaineid on olnud Euroopa Liidus hästi tõestatud meditsiinilises kasutuses vähemalt kümme aastat — Õigus kasutada ravimit, millele anti müügiluba artiklis 10a ette nähtud erandi alusel, originaalravimina selleks, et saada müügiluba geneerilisele ravimile).	3
2014/C 439/05	Kohtuasi C-222/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Teleklagenævnet eelotsusetaotlus – Taani) – TDC A/S versus Erhvervsstyrelsen (Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Artikkel 32 — Kohustuslikud lisateenused — Teenuse osutamise seotud kulude kompenseerimismehhanism — Kohtu mõiste ETL artikli 267 tähenduses — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)	4
2014/C 439/06	Kohtuasi C-252/13: Euroopa Kohtu (kuues koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2002/73/EÜ ja direktiiv 2006/54/EÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Tööhõive ja elukutse — Töö saamine — Rasedus- ja sünnituspuhkuselt naasmine — Hagimenetluse algatusdokumendi vormi nõuded — Nõuete ühtne esitamine — Nõuete mitmeti mõistetav sõnastus)	5
2014/C 439/07	Kohtuasi C-268/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Tribunalul Sibiu eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Elena Petru versus Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 22 lõike 2 teine lõik — Ravikindlustus — Teises liikmesriigis saadud haiglaravi — Eelnevast loast keeldumine — Esmaste ravimite ja meditsiinivarustuse puudumine)	5
2014/C 439/08	Kohtuasi C-299/13: Euroopa Kohtu (viieskoda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlus – Belgia) – Isabelle Gielen versus Ministerraad (Maksustamine — Direktiiv 2008/7/EÜ — Artikli 5 lõige 2 ja artikkel 6 — Kapitali koondumise kaudne maksustamine — Maks, millega maksustatakse esitajaväärtpaberite vahetamist nimelisteks väärtpaberiteks või elektroonilisteks väärtpaberiteks)	6
2014/C 439/09	Kohtuasi C-302/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts'i eelotsusetaotlus – Läti) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, likvideerimisel versus VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation (Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikkel 31 — Hagi tagamise abinõusid rakendava kohtulahendi tunnustamise ja täitmise nõue — Artikli 1 lõige 1 — Kohaldamisala — Tsiviil- ja kaubandusajad — Mõiste — Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumistest tuleneva kahju hüvitamise nõue — Lennujaamatasude vähendamine — Artikli 22 punkt 2 — Erandlik kohtualluvus — Mõiste — Menetlused, mis käsitlevad äriühinguid ja juriidilisi isikuid — Tasude vähendamise otsus — Artikli 34 punkt 1 — Tunnustamisest keeldumise põhjused — Selle riigi avalik kord, kus kohtuotsuse täitmist taotletakse)	7
2014/C 439/10	Kohtuasi C-305/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Cour de cassation'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Haeger & Schmidt GmbH versus Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Safram intercontinental SARL pankotihaldur Dominique Miquel, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA (Eelotsusetaotlus — Rooma konventsioon lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta — Artikli 4 lõiked 1, 2, 4 ja 5 — Poolte poolt õiguse valiku puudumisel kohaldatav õigus — Komisjonitasa ette nägev veoleping — Kaubaveoleping)	8

2014/C 439/11	Liidetud kohtuasjad C-344/13 ja C-367/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus (Commissione tributaria provinciale di Roma eelotsusetaotlus – Itaalia) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) <i>versus</i> Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — Piirangud — Maksuõigusnormid — Hasartmängude võitudest pärinev tulu — Välismaal saadud võitude ja liikmesriigi hasartmänguasutustest saadud võitude erinev maksustamine).	8
2014/C 439/12	Kohtuasi C-428/13: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) <i>versus</i> Yesmoke Tobacco SpA (Eelotsusetaotlus — Maksusätted — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiivid 95/59/EÜ ja 2011/64/EL — Tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuur ja määrad — Aktsiisi määramine — Põhimõte, mille kohaselt kehtestatakse kõikide sigarettide aktsiisimäär — Liikmesriigi võimalus kehtestada minimaalne aktsiisisumma — Kõige madalama hinnaklassi sigaretid — Siseriiklikud õigusnormid — Erikategooria sigaretid — Aktsiisi kehtestamine määraga 115 %).	9
2014/C 439/13	Kohtuasi C-429/13 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus – Hispaania Kuningriik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Ühtekuuluvusfond — Rahalise abi vähendamine — Rikkumised riigihankelepinguid käsitlevate õigusnormide kohaldamisel — Otsuse tegemine Euroopa Komisjoni poolt — Ette nähtud tähtaja järgimata jätmine — Tagajärjed).	10
2014/C 439/14	Kohtuasi C-437/13: Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Unitrading Ltd <i>versus</i> Staatssecretaris van Financiën (Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Imporditollimaksu sissenõudmine — Kauba päritolu — Tõendid — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Liikmesriikide menetlusautonoomia).	10
2014/C 439/15	Kohtuasi C-492/13: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Administrativen sad – Varna – Bulgaaria eelotsusetaotlus) – Traum EOOD <i>versus</i> Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 138 lõige 1 — Ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastused — Mittekäibemaksukohustuslasest soetaja — Müüja kohustus tuvastada soetaja või tema esindaja allkirja ehtsus — Proportsionaalsuse, õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted — Vahetu õigusmõju).	11
2014/C 439/16	Kohtuasi C-522/13: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ferrol eelotsusetaotlus – Hispaania) – Ministerio de Defensa, Navantia SA <i>versus</i> Concello de Ferrol (Eelotsusetaotlus — Konkurents — Riigiabi — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Kinnisvaramaks kinnisasjalt — Maksuvabastus)	12
2014/C 439/17	Kohtuasi C-541/13: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Finanzgericht Hamburg – Saksamaa eelotsusetaotlus) – Douane Advies Bureau Rietveld <i>versus</i> Hauptzollamt Hannover (Eelotsusetaotlus — Tolliliit ja ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Rubriik 3822 — Mõiste „diagnostilised või laboratoorsed reaktiivid“ — Piirtemperatuuri indikaatorid)	12
2014/C 439/18	Kohtuasi C-565/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Hovrätten för västra Sverige eelotsusetaotlus – Rootsi) – kriminaalasi Ove Ahlströmi, Lennart Kjellbergi, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic’u süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Välissuhted — Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vaheline kalandusalane partnerlusleping — Ühenduse laevadele igasuguse võimaluse välistamine kalastada Maroko kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma Euroopa Liidu pädevate asutuste sekkumiseta)	13
2014/C 439/19	Kohtuasi C-620/13 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus – British Telecommunications plc <i>versus</i> Euroopa Komisjon, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Pensionifondi vabastamine kohustusest tasuda osade töötajate eest pensionikindlustusfondi sissemaksid — Meetme valikulisus).	13

2014/C 439/20	Kohtuasi C-641/13 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus – Hispaania Kuningriik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Ühtekuuluvusfond — Rahalise abi vähendamine — Ehitustööde riigihanked — Direktiiv 93/37/EMÜ — Hindamiskriteeriumid — Eelnevate tööde käigus omandatud kogemus — Kvalitatiivse valiku kriteeriumid).	14
2014/C 439/21	Kohtuasi C-376/14 PPU: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Supreme Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – C <i>versus</i> M (Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Ebaseaduslik kinnipidamine — Lapse alaline elukoht)	14
2014/C 439/22	Kohtuasi C-369/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 31. juulil 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH <i>versus</i> Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG.	15
2014/C 439/23	Kohtuasi C-382/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 11. augustil 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider <i>versus</i> Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Kohtuasi C-409/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 28. augustil 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Kohtuasi C-419/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 8. septembril 2014 – WebMindLicences Kft. <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság	17
2014/C 439/26	Kohtuasi C-423/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 15. septembril 2014 – Fazenda Pública <i>versus</i> Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.	20
2014/C 439/27	Kohtuasi C-424/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 15. septembril 2014 – Gábor Balogh Jácint <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Kohtuasi C-443/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 25. septembril 2014 – Kreis Warendorf <i>versus</i> Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Kohtuasi C-444/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 25. septembril 2014 – Amira Osso <i>versus</i> Region Hannover.	22
2014/C 439/30	Kohtuasi C-445/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 25. septembril 2014 – Seusen Sume <i>versus</i> Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Kohtuasi C-456/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Hispaania) 2. oktoobril 2014 – Manuel Orrego Arias <i>versus</i> Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Kohtuasi C-457/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Cagliari (Itaalia) 2. oktoobril 2014 – kriminaalasi Claudia Concu, Isabella Melise süüdistuses.	24
2014/C 439/33	Kohtuasi C-463/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad – Varna (Bulgaaria) 8. oktoobril 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD <i>versus</i> Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	24
2014/C 439/34	Kohtuasi C-468/14: 13. oktoobril 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Taani Kuningriik.	25

Üldkohus

2014/C 439/35	Kohtuasi T-29/11: Üldkohtu 24. oktoobri 2014. aasta otsus – Technische Universität Dresden <i>versus</i> komisjon (Vahekohtuklausel — Ühenduse rahvatervise valdkonna tegevusprogramm — Projekti rahastamisleping — Tühistamishagi — Võlateade — Vaidluse lepinguline laad — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus — Hagi ümberkvalifitseerimine — Abikõlblikud kulud)	26
2014/C 439/36	Kohtuasi T-543/12: Üldkohtu 24. oktoobri 2014. aasta otsus – Grau Ferrer <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Rubio Ferrer (Bugui va) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi Bugui va taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Bugui ja varasem ühenduse kujutismärk BUGUI — Suhteline keeldumispõhjus — Vastulause tagasilükkamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 — Varasema kaubamärgi olemasolu — Apellatsioonikojas vastulause toetuseks esitatud tõenditega arvestamata jätmine — Apellatsioonikoja kaalutusõigus — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3 — Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkt a — Varasema kaubamärgi tegelik kasutusele võtmine — Kuju, mis erineb elementide poolest, mis ei muuda eristusvõimet)	27
2014/C 439/37	Kohtuasi T-706/14 R: Üldkohtu presidendi 23. oktoobri 2014. aasta määrus – Holistic Innovation Institute <i>versus</i> REA (Ajutiste meetmete kohaldamine — Teadusuuringute ja tehnoloogia arengu valdkonna projektid, mida rahastab Euroopa Liit — Otsus keelduda teatud projektides osalemisest — Kohaldamise peatamise taotlus — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus)	27
2014/C 439/38	Kohtuasi T-350/14: 12. mail 2014 esitatud hagi – Arvanitis jt <i>versus</i> Euroopa Parlament jt	28
2014/C 439/39	Kohtuasi T-413/14: 30. mail 2014 esitatud hagi – Grigoriadis jt <i>versus</i> Euroopa Parlament jt	29
2014/C 439/40	Kohtuasi T-646/14: 2. septembril 2014 esitatud hagi – Micula jt <i>versus</i> komisjon.	29
2014/C 439/41	Kohtuasi T-671/14: 19. septembril 2014 esitatud hagi – Bayerische Motoren Werke <i>versus</i> komisjon.	30
2014/C 439/42	Kohtuasi T-672/14: 19. septembril 2014 esitatud hagi – August Wolff ja Remedia <i>versus</i> komisjon.	31
2014/C 439/43	Kohtuasi T-680/14: 19. septembril 2014 esitatud hagi – Lupin <i>versus</i> komisjon.	33

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2014/C 439/01)

Viimane väljaanne

ELT C 431, 1.12.2014

Eelmised väljaanded

ELT C 421, 24.11.2014

ELT C 409, 17.11.2014

ELT C 395, 10.11.2014

ELT C 388, 3.11.2014

ELT C 380, 27.10.2014

ELT C 372, 20.10.2014

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (neljas koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Bundesgerichtshof – Saksamaa eelotsusetaotlused) – Alexandra Schulz versus Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG ja Josef Egbringhoff versus Stadtwerke Ahaus

(Liidetud kohtuasjad C-359/11 ja C-400/11) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiivid 2003/54/EÜ ja 2003/55/EÜ — Tarbijakaitse — Elektrienergia ja maagaasi siseturg — Liikmesriigi õigusakt, mis määratleb universaalteenuse osutamise kohustuse raames tarbijatega sõlmitavate tarnelepingute sisu — Teenuse hinna ühepoolne muutmine tarnija poolt — Enne muudatuse jõustumist õigeaegselt esitatav teave muudatuse põhjuste, eelduste ja ulatuse kohta)

(2014/C 439/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Alexandra Schulz ja Josef Egbringhoff

Kostjad: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG ja Stadtwerke Ahaus GmbH

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/54/EÜ (mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ) artikli 3 lõiget 5 koostoimes selle direktiivi A lisaga ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ (maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta) artikli 3 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi A lisaga tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusaktid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjades ja millega määratakse kindlaks universaalteenuse osutamise kohustuse raames tarbijatega sõlmitavate elektrienergia ja gaasi tarnelepingute sisu ning nähakse ette võimalus muuta tarnehindu, kuid ei tagata, et tarbijaid teavitatakse mõistliku aja jooksul enne muudatuse jõustumist selle põhjustest, eeldustest ja ulatusest.

⁽¹⁾ ELT C 311, 22.10.2011.

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Rita van Caster, Patrick van Caster versus Finanzamt Essen-Süd**

(Kohtuasi C-326/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 63 — Investeeringufondidest saadud tulu maksustamine — Investeeringufondide kohustus teave teatavaks teha ja avaldada — Investeeringufondidest saadud sellise tulu kindlasummaline maksustamine, mille osas ei ole teatavaks tegemise ja avaldamise kohustust täidetud)

(2014/C 439/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Rita van Caster, Patrick van Caster

Kostja: Finanzamt Essen-Süd

Resolutsioon

ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, mida käsitletakse põhikohtuasjas ja mis sätestavad, et kui mitteresidendist investeerimisühing ei täida nendes õigusnormides ette nähtud teave teatavaks tegemise ja avaldamise kohustust, mida kohaldatakse eristamatult nii residendist kui ka mitteresidendist fondidele, rakendub tulu suhtes, mida maksukohustuslane saab nendest investeerimisfondidest, kindlasummalise maksustamise kord, kuna need õigusnormid ei võimalda maksukohustuslasel esitada oma tegelikku tulu tõendavaid tõendeid või teavet.

⁽¹⁾ ELT C 303, 6.10.2012.

**Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts – Lāti
eelotsusetaotlus) – AS „Olainfarm” versus Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts
aģentūra**

(Kohtuasi C-104/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Tööstuspoliitika — Direktiiv 2001/83/EÜ — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Artikkel 6 — Müügiluba — Artikli 8 lõike 3 punkt i — Kohustus lisada müügiloo taotlusele farmatseutiliste, prekliiniliste ja kliiniliste uuringute tulemused — Erandid, mis puudutavad prekliinilisi katseid ja kliinilisi uuringuid — Artikkel 10 — Geneerilised ravimid — Mõiste „originaalravim” — Ravimi müügiloo omaniku subjektiivne õigus vaidlustada selle ravimi geneerilisele ravimile antud müügiluba — Artikkel 10a — Ravimid, mille toimeained on olnud Euroopa Liidus hästi tõestatud meditsiinilises kasutuses vähemalt kümme aastat — Õigus kasutada ravimit, millele anti müügiluba artiklis 10a ette nähtud erandi alusel, originaalravimina selleks, et saada müügiluba geneerilisele ravimile)

(2014/C 439/04)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AS „Olainfarm”

Kostja: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Menetluses osales: Grindeks AS

Resolutsioon

1. Mõistet „originaalravim” Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1394/2007) artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ravimit, millele on müügiluba väljastatud direktiivi artikli 10a alusel.
2. Direktiivi 2001/83 (muudetud määrusega nr 1394/2007) artiklit 10 tuleb koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada nii, et see annab niisuguse ravimi müügiloa omanikule, mis on teise tootja geneerilisele ravimile artikli 10 alusel müügiloa taotlemisel originaalravimiks märgitud, õiguse vaidlustada pädeva asutuse otsus, millega nimetatud geneerilisele ravimile antakse müügiluba, kui see müügiloa omanik soovib kohtulikku kaitset talle artiklist 10 tulenevate õiguste kaitseks. Selline õigus kohtusse pöörduda on olemas eelkõige siis, kui nimetatud müügiloa omanik nõuab, et tema ravimit ei kasutataks selleks, et taotleda artikli 10 alusel müügiluba ravimile, mille suhtes ei saa tema ravimit käsitada originaalravimina artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 123, 27.4.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Teleklagenævnet eelotsusetaotlus – Taani) – TDC A/S versus Erhvervsstyrelsen

(Kohtuasi C-222/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Artikkel 32 — Kohustuslikud lisateenused — Teenuse osutamisega seotud kulude kompenseerimismehhanism — Kohtu mõiste ELTL artikli 267 tähenduses — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2014/C 439/05)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Teleklagenævnet

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TDC A/S

Kostja: Erhvervsstyrelsen

Resolutsioon

Euroopa Liidu kohus ei ole Teleklagenævneti (Taani) 22. aprilli 2013. aasta otsuses esitatud küsimustele pädev vastama.

⁽¹⁾ ELT C 207, 20.7.2013.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-252/13) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2002/73/EÜ ja direktiiv 2006/54/EÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Tööhõive ja elukutse — Töö saamine — Rasedus- ja sünnituspuhkuselt naasmine — Hagimenetluse algatusdokumendi vormi nõuded — Nõuete ühtne esitamine — Nõuete mitmeti mõistetav sõnastus)

(2014/C 439/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Martin ja M. van Beek)

Kostja: Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman ja J. Langer)

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 207, 20.7.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Tribunalul Sibiu eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Elena Petru versus Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Kohtuasi C-268/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 22 lõike 2 teine lõik — Ravikindlustus — Teises liikmesriigis saadud haiglaravi — Eelnevast loast keeldumine — Esmaste ravimite ja meditsiinivarustuse puudumine)

(2014/C 439/07)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Sibiu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Elena Petru

Kostjad: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 592/2008, artikli 22 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et sama artikli lõike 1 punkti c alapunkti i alusel nõutud loa andmisest ei saa keelduda, kui kõnealust haiglaravi ei ole võimalik kindlustatu elukohajärgses liikmesriigis õigeaegselt saada esmaste ravimite ja meditsiinivahendite puudumise tõttu. Seda võimatust tuleb hinnata lähtuvalt selle liikmesriigi kõigi raviautuste tasemest, mis suudavad kõnealust ravi pakkuda, ja võttes arvesse seda aja kulgu, mille jooksul seda ravi on võimalik õigeaegselt saada.

⁽¹⁾ ELT C 207, 20.7.2013.

Euroopa Kohtu (viieskoda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Grondwettelijk Hof'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Isabelle Gielen versus Ministerraad

(Kohtuasi C-299/13) ⁽¹⁾

(Maksustamine — Direktiiv 2008/7/EÜ — Artikli 5 lõige 2 ja artikkel 6 — Kapitali koondumise kaudne maksustamine — Maks, millega maksustatakse esitajaväärtpaberite vahetamist nimelisteks väärtpaberiteks või elektroonilisteks väärtpaberiteks)

(2014/C 439/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Isabelle Gielen

Kostja: Ministerraad

Resolutsioon

Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud sättega on vastuolus see, kui esitajaväärtpaberite nimelisteks väärtpaberiteks või elektroonilisteks väärtpaberiteks ümbervahetamiselt võetakse maksu nagu põhikohtuasjas. Sellist maksustamist ei saa õigustada nimetatud direktiivi artikli 6 alusel.

⁽¹⁾ ELT C 226, 3.8.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts'i eelotsusetaotlus – Läti) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, likvideerimisel versus VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

(Kohtuasi C-302/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikkel 31 — Hagi tagamise abinõusid rakendava kohtulahendi tunnustamise ja täitmise nõue — Artikli 1 lõige 1 — Kohaldamisala — Tsiviil- ja kaubandusasjad — Mõiste — Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumistest tuleneva kahju hüvitamise nõue — Lennujaamatasude vähendamine — Artikli 22 punkt 2 — Erandlik kohtualluvus — Mõiste — Menetlused, mis käsitlevad äriühinguid ja juriidilisi isikuid — Tasude vähendamise otsus — Artikli 34 punkt 1 — Tunnustamisest keeldumise põhjused — Selle riigi avalik kord, kus kohtuotsuse täitmist taotletakse)

(2014/C 439/09)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, likvideerimisel

Kostjad: VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades artikli 1 lõiget 1 peab tõlgendama nii, et niisugune hagi nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega nõutakse Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumistest tuleneva kahju hüvitamist, kuulub mõiste „tsiviil- või kaubandusasjad” alla eelnimetatud sätte tähenduses ja järelikult ka selle määruse kohaldamisalasse.
2. Määruse nr 44/2001 artikli 22 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et sellise hagi alusel nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega nõutakse liidu konkurentsioiguse rikkumistest tuleneva kahju hüvitamist, algatatud menetlus ei ole menetlus, mille raames on vaidlustatud äriühingute organite otsuste kehtivus eelmainitud sätte tähenduses.
3. Määruse nr 44/2001 artikli 34 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et ei see, kuidas määratakse kindlaks hagi tagamise abinõudes osutatud summad, mis on määratud lahendiga, mille tunnustamist ja täitmist taotletakse – juhul kui on võimalik jälgida põhjenduste jada, mille alusel kõnealused summad kindlaks määrati, ja isegi kui summa arvutamise viisi vaidlustamiseks oli võimalik kasutada ja kasutati õiguskaitsevahendeid – ega see, kui tuginetakse rasketele majanduslikele tagajärgedele, ei kujuta endast alust tuvastamaks selle liikmesriigi, kus tunnustamist taotletakse, avaliku korra rikkumist, mis võimaldaks selles liikmesriigis keelduda teises liikmesriigis tehtud lahendi tunnustamisest ja täitmisest.

⁽¹⁾ ELT C 226, 3.8.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Cour de cassation'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Haeger & Schmidt GmbH versus Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Safram intercontinental SARL pankotihaldur Dominique Miquel, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Kohtuasi C-305/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Rooma konventsioon lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta — Artikli 4 lõiked 1, 2, 4 ja 5 — Poolte poolt õiguse valiku puudumisel kohaldatav õigus — Komisjonitasu ette nägev veoleping — Kaubaveoleping)

(2014/C 439/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Haeger & Schmidt GmbH

Kostjad: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Safram intercontinental SARL pankotihaldur Dominique Miquel, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Resolutsioon

19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni artikli 4 lõike 4 viimast lauset tuleb tõlgendada nii, et seda sätet kohaldatakse komisjonitasu ette nägevale veolepingule üksnes siis, kui selle lepingu põhieesmärk on kõige otsesemalt asjaomase kauba vedu, viimati nimetatud asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.
- Nimetatud konventsiooni artikli 4 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et kaubaveolepingule kohaldatav õigus – kui see ei ole selle sätte teise lause kohaselt kindlaks määratud – tuleb määratleda vastavalt selle artikli lõikes 1 ette nähtud üldreeglile, st nimetatud lepingule kohaldatakse selle riigi õigust, millega leping on kõige tugevamalt seotud.
- Selle konventsiooni artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui väidetavalt on asjaomane leping tugevamalt seotud teise riigiga kui riik, mille õiguse näeb ette nimetatud lõikes märgitud eeldus, siis tuleb siseriiklikul kohtul võrrelda lepingu ja selle riigi vahelisi seoseid, mille õigus on määratud eeldusega, ning lepingu ja teise asjaomase riigi vahelisi seoseid. Selleks tuleb siseriiklikul kohtul võtta arvesse asjaolusid kogumis, sealhulgas kõnealuse lepinguga seotud teiste lepingute olemasolu.

⁽¹⁾ ELT C 207, 20.7.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus (Commissione tributaria provinciale di Roma eelotsusetaotlus – Itaalia) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) versus Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Liidetud kohtuasjad C-344/13 ja C-367/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — Piirangud — Maksuõigusnormid — Hasartmängude võitudest pärinev tulu — Välismaal saadud võitude ja liikmesriigi hasartmänguasutustest saadud võitude erinev maksustamine)

(2014/C 439/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Roma

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Kostja: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Resolutsioon

ELTL artikleid 52 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nende normidega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt hasartmänguvõite, mis on saadud teistes liikmesriikides asuvatest hasartmänguasutustest, maksustatakse tulumaksuga, samas kui niisugune tulu on tulumaksust vabastatud, kui see pärineb selle liikmesriigi territooriumil asuvast hasartmänguasutusest.

⁽¹⁾ ELT C 260, 7.9.2013.

**Euroopa Kohtu (viies koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia)
– Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato
(AAMS) versus Yesmoke Tobacco SpA**

(Kohtuasi C-428/13)⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksusätted — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiivid 95/59/EÜ ja 2011/64/EL — Tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuur ja määrad — Aktsiisi määramine — Põhimõte, mille kohaselt kehtestatakse kõikide sigarettide aktsiisimäär — Liikmesriigi võimalus kehtestada minimaalne aktsiisisumma — Kõige madalama hinnaklassi sigarettid — Siseriiklikud õigusnormid — Erikategooria sigarettid — Aktsiisi kehtestamine määraga 115 %)

(2014/C 439/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Vastustaja: Yesmoke Tobacco SpA

Resolutsioon

Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta artikli 7 lõiget 2 ja artikli 8 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis ei kehtesta kõigile sigarettidele sama suurt minimaalset aktsiisi, vaid sätestab minimaalse aktsiisi, mida kohaldatakse ainult sellistele sigarettidele, mille jaemüügihind on madalam kõige nõutavama hinnaklassi sigarettide jaemüügihinnast.

⁽¹⁾ ELT C 313, 26.10.2013.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus – Hispaania Kuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-429/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühtekuuluvusfond — Rahalise abi vähendamine — Rikkumised riigihankelepinguid käsitlevate õigusnormide kohaldamisel — Otsuse tegemine Euroopa Komisjoni poolt — Ette nähtud tähtaja järgimata jätmine — Tagajärjed)

(2014/C 439/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Conte ja A. Tokár, keda abistas abogado J. Rivas Andrés)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsus Hispaania vs. komisjon (T-384/10, EU:T:2013:277).
2. Tühistada komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4147, millega vähendatakse Ühtekuuluvusfondist järgmistele projektidele või projektigruppidele antud rahalist abi: 2000.ES.16.C.PE.133 „Andévalo maakonnas asuva Guadiana jõe valgala elanikkonna veega varustamine”, 2000.ES.16.C.PE.066: „Gualdalquiviri jõe valgala saneerimine ja puhastamine Guadaira, Aljarafe ja Guadalquiviri EE NN PP piirkondades” ning 2002.ES.16.C.PE.061: „Granada ja Málaga provintside linnadevaheliste süsteemide veega varustamine”.
3. Mõista Hispaania Kuningriigi nii esimeses kohtuastmes kui apellatsioonimenetluses kantud kohtukulud välja komisjonilt ning jätta viimase poolt mõlemas kohtumenetluses kantud kulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 260, 7.9.2013.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. oktoobri 2014. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Unitrading Ltd versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-437/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Imporditollimaksu sissenõudmine — Kauba päritolu — Tõendid — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Liikmesriikide menetlusautonoomia)

(2014/C 439/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Unitrading Ltd

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

1. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui toll siseriiklikust õigusest lähtudes tugineb imporditud kauba päritolu käsitlevate tõenditena kolmanda isiku tehtud analüüside tulemustele, mille kohta see kolmas isik keeldub esitamast andmeid nii tollile kui ka deklarandile, mistõttu on raske või võimatu kontrollida tehtud järelduste paikapidavust või järeldusi ümber lükata, tingimusel, et järgitakse tõhususe ja võrdväarsuse põhimõtteid. Siseriiklik kohus peab kontrollima, kas põhikohtuasjas on tegemist sellise olukorraga.
2. Sellises olukorras nagu põhikohtuasjas ning eeldusel, et tollil ei ole võimalik anda täiendavat teavet asjaomaste analüüside kohta, tuleb siseriikliku õiguse alusel otsustada, kas on toll kohustatud rahuldama huvitatud isiku taotluse asjaomase kauba taotleja enda kulul analüüsimiseks deklareeritud päritoluriigis ja kas tähtsust omab asjaolu, et teatava aja jooksul säilitati kaubaproovide osi, mida huvitatud isik oleks võinud kasutada teises laboratooriumis kontrollimiseks, ning kas jaatava vastuse korral on toll kohustatud teavitama huvitatud isikut selliste kauba säilitatud osaproovide olemasolust ning sellest, et viimasel on õigus nõuda võimalust kasutada proove selliseks paikapidavuse kontrolliks.

⁽¹⁾ ELT C 325, 9.11.2013.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Administrativen sad – Varna – Bulgaaria eelotsusetaotlus) – Traum EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Kohtuasi C-492/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 138 lõige 1 — Ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastused — Mittekäibemaksukohustuslasest soetaja — Müüja kohustus tuvastada soetaja või tema esindaja allkirja ehtsus — Proportsionaalsuse, õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted — Vahetu õigusmõju)

(2014/C 439/15)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad – Varna

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Traum EOOD

Kostja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 7. detsembri 2010. aasta direktiiviga 2010/88/EL) artikli 138 lõiget 1 ja artikli 139 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui niisugustel asjaoludel, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, keeldub liikmesriik lubamast ühendusesisese tarnega seoses käibemaksuvabastust seetõttu, et soetaja ei ole teises liikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud ja et tarnija ei ole tõendanud ei allkirja ehtsust väidetavalt maksuvaba tarne toimumist tõendaval dokumendil ega isiku, kes need dokumendid soetaja nimel allkirjastas, esindusõigusi, kui tõendid, mis annavad õiguse maksuvabastuseks ja mille tarnija oma deklaratsiooni põhjenduseks esitas, on kooskõlas siseriiklikes õigusnormides kehtestatud nende dokumentide loeteluga, mis tuleb maksuhaldurile esitada, ja kui maksuhaldur need tõendid esialgu vastu võttis, mis tuleb välja selgitada eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

2. Direktiivi 2006/112/EÜ (muudetud direktiiviga 2010/88/EL) artikli 138 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellel on vahetu õigusmõju, nii et nimetatud sätte saavad maksukohustuslased tugineda siseriiklikus kohtuvaidluses riigi vastu, et taotleda ühendusesisese tarne vabastamist käibemaksust.

(¹) ELT C 344, 23.11.2013.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol eelotsusetaotlus – Hispaania) – Ministerio de Defensa, Navantia SA versus Concello de Ferrol

(Kohtuasi C-522/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Konkurents — Riigiabi — ELTL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi” — Kinnisvaramaks kinnisasjalt — Maksuvabastus)

(2014/C 439/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Vastustaja: Concello de Ferrol

Resolutsioon

ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kinnisvaramaksust vabastamine võib olla selle sättega keelatud riigiabi, kui see puudutab riigile kuuluvat maatükki, mis on antud sellise ettevõtja kasutusse, kelle osalus on täielikult riigi omandis ja kes toodab sellel maatükil kaupa ja osutab sealt teenuseid, mis võivad olla liikmesriikidevahelise kaubanduse esemeks konkurentsile avatud turgudel. Siiski on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne kontrollida, kas arvestades menetletava vaidluse kõiki olulisi asjaolusid, mida hinnatakse Euroopa Liidu Kohtu tõlgendustest lähtuvalt, tuleb selline maksuvabastus kvalifitseerida riigiabiks nimetatud sätte tähenduses.

(¹) ELT C 367, 14.12.2013.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Finanzgericht Hamburg – Saksamaa eelotsusetaotlus) – Douane Advies Bureau Rietveld versus Hauptzollamt Hannover

(Kohtuasi C-541/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tolliliit ja ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Rubriik 3822 — Mõiste „diagnostilised või laboratoorsed reaktiivid” — Pürtemperatuuri indikaatorid)

(2014/C 439/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Douane Advies Bureau Rietveld

Kostja: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG ja Stadtwerke Ahaus GmbH

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, mida on muudetud komisjoni 5. oktoobri 2010. aasta määrusega (EÜ) nr 861/2010, I lisas sisalduva kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 3822, mis puudutab diagnostilisi ja laboratoorseid reaktiive, tuleb tõlgendada nii, et sellesse ei kuulu sellised temperatuuri indikaatorid nagu tooted nimetustega „WarmMark” ja „ColdMark”, mis nendes sisalduvate vedelike koguse muutusest tingitud värvimuutuse tõttu näitavad pöördumatult, et piirtemperatuur on saavutatud.

(¹) ELT C 9, 11.01.2014.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Hovrätten för västra Sverige
eelotsusetaotlus – Rootsi) – kriminaalasi Ove Ahlströmi, Lennart Kjellbergi, Fiskeri Ab Ganthi,
Fiskeri Ab Nordic’u süüdistuses**

(Kohtuasi C-565/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Välissuhted — Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vaheline kalandusalane
partnerlusleping — Ühenduse laevadele igasuguse võimaluse välistamine kalastada Maroko
kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma Euroopa Liidu pädevate asutuste
sekkumiseta)

(2014/C 439/18)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hovrätten för västra Sverige

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Resolutsioon

Nõukogu 22. mai 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 764/2006 ühenduse nimel heaks kiidetud Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelist kalandusalast partnerluslepingut, eelkõige selle artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega välistatakse ühenduse laevadele igasugune võimalus kalastada Maroko kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma Euroopa Liidu pädevate asutuste sekkumiseta.

(¹) ELT C 15, 18.1.2014.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 22. oktoobri 2014. aasta otsus – British Telecommunications plc versus
Euroopa Komisjon, BT Pension Scheme Trustees Ltd**

(Kohtuasi C-620/13 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Pensionifondi vabastamine kohustusest tasuda osade töötajate eest
pensionikindlustusfondi sisse makseid — Meetme valikulisus)

(2014/C 439/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: British Telecommunications plc (esindajad: barrister J. Holmes, H. Legge, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn ja N. Khan), BT Pension Scheme Trustees Ltd (esindajad: advokaadid J. Derenne ja A. Müller-Rappard, keda volitas solicitor M. Farley)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *British Telecommunications plc-lt ja BT Pension Scheme Trustees Ltd-lt*.

⁽¹⁾ ELT C 61, 1.3.2014.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus – Hispaania Kuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühtekuuluvusfond — Rahalise abi vähendamine — Ehitustööde riigihanked — Direktiiv 93/37/EMÜ — Hindamiskriteeriumid — Eelnevate tööde käigus omandatud kogemus — Kvalitatiivse valiku kriteeriumid)

(2014/C 439/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán ja A. Steiblytè)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 31, 1.2.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Supreme Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – C versus M

(Kohtuasi C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Ebaseaduslik kinnipidamine — Lapse alaline elukoht)

(2014/C 439/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Hageja: C

Kostja: M

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 artikli 2 punkti 11 ja artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui lapse äraviimine toimus kooskõlas esialgselt täidetava kohtuotsusega, mis hiljem tühistati kohtuotsusega, millega määrati lapse elukohaks päritoluliikmesriigis elava vanema elukoht, siis tuleb selle riigi kohtul, kuhu laps viidi ja kellele on esitatud tagasitoomise taotlus, vaatlusaluse kohtuasja kõiki konkreetseid asjaolusid hinnates kontrollida, kas lapse alaline elukoht oli päritoluliikmesriigis veel vahetult enne väidetavalt ebaseaduslikku kinnipidamist. Niisugust hinnangut andes tuleb arvestada asjaolu, et äraviimist lubavat kohtuotsust võidi täita esialgselt ning et selle peale sai apellatsiooni korras edasi kaevata.
2. Määrust nr 2201/2003 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui lapse äraviimine toimus kooskõlas esialgselt täidetava kohtuotsusega, mis hiljem tühistati kohtuotsusega, millega määrati lapse elukohaks päritoluliikmesriigis elava vanema elukoht, siis on lapse sellesse liikmesriiki tagasi toomata jätmise pärast teisena nimetatud kohtuotsust ebaseaduslik ning määruse artikkel 11 kuulub kohaldamisele, kui leida, et lapse alaline elukoht oli päritoluliikmesriigis vahetult enne ebaseaduslikku äraviimist või kinnipidamist. Kui aga asuda seisukohale, et lapse alaline elukoht ei olnud sel hetkel enam päritoluliikmesriigis, siis tehakse otsus tagasitoomise taotluse rahuldamata jätmise kohta nii, et see ei riiva ühes liikmesriigis tehtud kohtuotsuste teistes liikmesriikides tunnustamist ja täitmisele pööramist reguleerivate, määruse III peatükis sisalduvate normide kohaldamist.

(¹) ELT C 351, 6.10.2014.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 31. juulil 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH versus Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-369/14)

(2014/C 439/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Kostja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2002/96/EÜ (¹) elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta artikli 2 lõiget 1, artikli 3 punkti a ning IA ja IB lisa ja/või Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiivi 2012/19/EL (²) elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta artikli 2 lõike 1 punkti a ja artikli 3 lõike 1 punkti a ning I ja II lisa tuleb tõlgendada nii, et mõiste „elektri- ja elektroonikaseadmed”, ja eelkõige mõiste „elektri- ja elektrontööriistad” hõlmab (garaaži)uste ajameid, mis töötavad elektrivooluga pingel 220–240 V ja on mõeldud paigaldamiseks hoone osana koos (garaaži)uksega?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas direktiivi 2002/96/EÜ IA lisa punkti 6 ja IB lisa punkti 6 ja/või direktiivi 2012/19/EL artikli 3 lõike 1 punkti b, I lisa punkti 6 ja II lisa punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et esimese küsimuse kohaseid (garaažiuste) ajameid tuleb pidada suurte paiksete tööstuslike tööriistade osadeks viidatud sätete tähenduses?

3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja teisele küsimusele eitav:

Kas direktiivi 2002/96/EÜ artikli 2 lõiget 1 ja/või direktiivi 2012/19/EL artikli 2 lõike 3 punkti b tuleb tõlgendada nii, et esimeses küsimuses nimetatud (garaažiuste) ajameid tuleb pidada mõnda muud tüüpi seadme osaks, mis ei kuulu viidatud direktiivide kohaldamisalasse?

⁽¹⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2002/96/EÜ elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta (ELT L 37, lk 24; ELT eriväljaanne 15/7, lk 359).

⁽²⁾ ELT L 197, lk 38.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 11. augustil 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-382/14)

(2014/C 439/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Juergen Schneider, Erika Schneider

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas erakorraline asjaolu määruse⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses peab olema vahetult seotud broneeritud lennuga?
2. Juhul kui vastus 1. küsimusele on eitav: Mitu kavandatud lennul kasutatava lennuki eelnevat lendu on erakorralise asjaolu jaoks olulised? Kas eelnenud lendudega seotud erakorraliste asjaolude arvessevõtmine on ajaliselt piiratud? Kui see on nii, siis kuidas tuleb seda mõõta?
3. Juhul kui hilisema lennu jaoks on olulised ka eelnenud lendudel aset leidnud erakorralised asjaolud, siis kas vajalikud meetmed, mida tegutsev lennuettevõtja peab määruse artikli 5 lõike 3 kohaselt võtma, peavad olema seotud üksnes erakorralise asjaolu takistamisega või ka pikema hilinemise vältimisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 28. augustil 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Kohtuasi C-409/14)

(2014/C 439/24)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni määruse (EL) nr 861/2010⁽¹⁾, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa, GRUPI 24 „TUBAKAS JA TÖÖSTUSLIKUD TUBAKAASENDAJAD” CN-koodi 2401 10 35 „õhu käes kuivatatud hele tubakas” alla kuuluva aktsiisikauba kirjeldust tuleb tõlgendada nii, et sellesse kuulub ainult selline õhu käes kuivatatud tubakas,
 - mis sisaldab terveid tubakataime lehtesid,
 - ei ole murtud, kokkupressitud ega graanulitena,
 - mille kohta ei ole CN-koodi [2401 10] 35 alla kuuluva õhu käes kuivatatud hele tubaka puhul lisaks õhu käes kuivatamisele kui teatavat liiki „töötlemisele” ette nähtud muud töötlemist (näiteks leherootsude eemaldamine, lehtede murdmine või kokkupressimine),
 - mis ei ole suitsetamiseks ette nähtud?
2. Kas nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ, artikli 4 punktis 6 esitatud mõistet „tollipiiramisprotseduur või -kord” tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse tollimaksuga maksustatavale kaubale (aktsiisikaubale) ka siis, kui see edastatakse välistöötlemise tolliprotseduuri käigus, võetakse ajutiselt ladustamisele ja suunatakse tolliladustamisprotseduurile selliste kauba saatedokumentide alusel, millel on märgitud vale rubriigikood (CN-koodi 2401 10 35 asemel CN-kood 2403 10 9000), kuid asjakohane kaubagrupp (grupp 24 – tubakas) on õige ning kõik muud saatedokumentidel märgitud andmed (konteineri number, kogus, netokaal) on õiged ja pitserid on puutumata?

(Seega, kas võib vaidlustada tolli peatamismenetluse kohaldamise teatavale kaubale, kui selle saatedokumentidel on märgitud õige ühtse tollitariifistiku kohane kaubagrupp, kuid vale konkreetne rubriiginumber?)
3. Kas nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ, artikli 2 punktis b toodud mõistet „import” ja artikli 4 punktis 8 esitatud mõistet „aktsiisikauba import” tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on tegemist ka siis, kui välistransiidiprotseduurile suunatud tegeliku kauba rubriiginumber erineb kauba saatedokumentidel märgitud rubriiginumbri, kuid kaubagrupp (käesoleval juhul grupp 24 – tubakas) on sama ja peale selle erinevuse vastab tegeliku kauba kogus ja netokaal kauba saatedokumentide andmetele?
4. Kas asjaolu, et aktsiisikaubal, millele kohaldatakse tolli peatamismenetlust selliselt, et kauba saatedokumentil on tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva määrusega (EL) nr 861/2010 muudetud nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa kohane vale CN-kood, tähendab nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda, artiklis 38 nimetatud eeskirjade rikkumist?

⁽¹⁾ ELT L 284, 29.10.2010, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT L 9, 14.1.2009, lk 12).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
8. septembril 2014 – WebMindLicences Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám
Főigazgatóság**

(Kohtuasi C-419/14)

(2014/C 439/25)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: WebMindLicences Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul kui käibemaksu seisukohast teenuseosutaja kindlaksmääramisel nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi: „käibemaksudirektiiv“), artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõike 1 ja artikli 43 kohaldamisel kontrollitakse, kas tehing on näiline, kas sellel puudub tegelik majanduslik ja kaubanduslik sisu ja kas see on suunatud ainult maksueelise saamisele, omab tõlgendamise seisukohast tähendust, et põhikohtuasjas vaatluse all olevas olukorras on litsentsiandja äriühingu tegevjuht ja 100 %-line omanik füüsiline isik, kes on litsentsilepinguga üleantud oskusteabe (*know how*) looja?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõike 1 ja artikli 43 kohaldamisel ning kõrvalehoidmise kindlakstegemisel omab tähendust, et sellel füüsilisel isikul võib olla või on mitteametlik mõju litsentsisaaja äriühingu poolt oskusteabe kasutamise viisile ja majandusotsuste tegemisele? Kas seoses sellega võib tõlgendamisel omada tähendust asjaolu, et oskusteabe looja võtab või võib võtta muidu eksperdinõustamise teel oskusteabe arendamise või kasutamise seotud nõuannetega vahetult või kaudselt osa oskusteabel põhineva teenuse osutamist puudutavate majandusotsuste tegemisest?
3. Kas põhikohtuasja asjaoludel – arvestades teist küsimust – omab käibemaksu seisukohast teenuseosutaja kindlaksmääramisel lisaks vaatlusaluse lepingu kontrollimisele tähendust, et oskusteabe looja kui füüsiline isik avaldab oskusteabel põhineva teenuseosutamise viisile mõju, olulist mõju või juhib seda?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, siis milliseid tingimusi võib arvesse võtta mõjutamise ja juhtimise määra kindlakstegemisel ning milliste kriteeriumide alusel võib tuvastada, et oskusteabe looja mõjutab oluliselt teenuse osutamist ja et aluseks olev tehing oli tegeliku majandusliku sisu poolest täidetud litsentsi üleandva ettevõtja kasuks?
5. Kas põhikohtuasjas vaatluse all olevas olukorras omab maksueelise omandamise kontrollimisel tehingust puudutatud ettevõtjate ja isikute vaheliste suhete hindamisel tähendust, et etteheidetud maksudest kõrvalehoidmisele suunatud lepingulises tehingus osalevad maksukohustuslasest juriidilised isikud, samas kui liikmesriigi maksuhaldur peab kasutusstrateegia ja juhtimisotsuste tegemise eest vastutavaks teatavat füüsilist isikut, ning kas jaatava vastuse korral tuleb arvesse võtta, millise liikmesriigi territooriumil füüsiline isik need otsused teeb? Kas sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas, kui võib kindlaks teha, et pooltevahelised lepingulised suhted ei ole määravad, omab tõlgendamisel tähendust, et käesoleva veebipõhise teenuse osutamiseks vajalike tehniliste vahendite, isikukoosseisu ja finantstehingute haldamisega tegelevad alltöövõtjad?
6. Kas lepingutingimuste ümberkvalifitseerimine ja sellise olukorra taastamine, millega oleks tegemist olnud kuritarvitava tehingu puudumisel – kui võib kindlaks teha, et litsentsilepingu tingimused ei peegelda selle tegelikku majanduslikku sisu – hõlmab ka seda, et maksuhaldur võib täitmise koha liikmesriigi ja kohustuse täitmise koha kindlaks määrata erinevalt, isegi kui litsentsivõtja on täitnud oma maksukohustust oma asukohajärgses liikmesriigis vastavalt seal kehtestatud seaduses sätestatud tingimustele?
7. Kas ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada selliselt, et põhikohtuasjas vaatluse all olev leping, milles ühe liikmesriigi asukohaga maksukohustuslasest ettevõtja annab litsentsilepingu alusel teise liikmesriigi asukohaga maksukohustuslasest ettevõtjale interaktiivsel veebipõhisel kommunikatsioonitehnoloogial põhineva ja täiskasvanutele mõeldud sisuga teenuse osutamise oskusteabe ja kasutusõiguse sellistel asjaoludel, mille kohaselt litsentsivõtja asukohajärgse liikmesriigi käibemaksukohustus on üleantud teenust puudutavalt soodsam, on eespool esitatud õigusnormidega vastuolus ja kas võib leida, et see rikub asutamise- ja teenuste osutamise vabadust?

8. Kuidas tuleb sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas lisaks eeldatavalt saadavale maksueelsele arvesse võtta litsentsiandja ettevõtja majanduslikke kaalutlusi ning kas seoses sellega omab tõlgendamise seisukohast eelkõige tähendust, et litsentsiandja ettevõtja 100 %-line omanik ja tegevjuht on see füüsiline isik, kes oskusteabe algselt välja töötab?
9. Kas selliste põhikohtuasjas vaatluse all olevatega sarnaste asjaolude ja kuritarvitava käitumise kontrollimisel nagu etteheidetud tehingu esemeks oleva teenuse osutamise alustamise ja jätkamise tehnilised ja infrastruktuuri tingimused, võib arvesse võtta litsentsiandja valmisolekut ja isikukoosseisu antud teenuse osutamiseks, ning jaatava vastuse korral, millises ulatuses seda võib teha?
10. Kas käesoleva asja asjaoludel tuleb käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõiget 1, artiklit 43 ja artiklit 273 – ELL artikli 4 lõiget 3 ja ELTL artiklit 325 arvestades – tõlgendada selliselt, et selleks et kõikide käibemaksu summade nõuetekohast kogumist puudutav liidu liikmesriigi kohustus oleks tõhusalt täidetud, ja selleks et ära hoida, et liikmesriikide piire ületav maksudest kõrvalehoidmine ja maksupettused tekitaksid eelarve puudujääki, on maksuhalduril seoses teenuse osutamise tehinguga teenuseosutaja isiku kindlaksmääramiseks õigus maksumenetluse (haldusmenetluse) tõendamismenetluses üle võtta andmed, teave ja tõendusmaterjal ehk pealtkuulamise protokollid, mis on saadud salajase andmekogumise käigus maksuhalduri uurimisasutuse poolt kriminaalmenetluses maksukohustuslase kohta faktiliste asjaolude väljaselgitamisel, ning neid kasutada ja neile maksuõiguslike tagajärgede kindlakstegemisel tugineda; ning kas liikmesriigi maksuhalduri haldusotsust kontrollival halduskohtul on õigus tõendamise staadiumis neid koos tõendite seaduslikkuse hindamisega hinnata?
11. Kas käesoleva asja asjaoludel tuleb käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõiget 1, artiklit 43 ja artiklit 273 – ELL artikli 4 lõiget 3 ja ELTL artiklit 325 arvestades – tõlgendada selliselt, et selleks et kõikide käibemaksu summade nõuetekohast kogumist puudutav liidu liikmesriigi kohustus oleks tõhusalt täidetud, ning selle liikmesriigi kohustuse täitmiseks, mille kohaselt liikmesriik on kohustatud tagama, et maksukohustuslased täidavad oma kohustusi, hõlmab liikmesriigi maksuhalduri kaalutlusruum, mis puudutab tema käsutuses olevate vahendite kasutusviise, liikmesriigi maksuhalduri õigust kasutada algselt kriminaaljälituse eesmärgil saadud vahendeid maksudest kõrvalehoidva tegevuse takistamiseks ka siis, kui liikmesriigi õigus ei luba maksudest kõrvalehoidmise takistamiseks haldusmenetluses iseenesest salajaselt andmeid koguda või seob kriminaalmenetluses jälitustegevuse käigus andmete salajase kogumise tagatistega, mida ei ole halduslikus maksumenetluses eraldi reguleeritud, kuid haldusorgan võib liikmesriigi õiguse alusel siiski tegutseda vastavalt tõendivabaduse põhimõttele?
12. Kas inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 8 lõige 2, arvestades [Euroopa Liidu põhiõiguste] harta artikli 52 lõiget 2, välistab liikmesriigi maksuhalduri [10.–11.] küsimuses nimetatud pädevuse tunnustamist või võib käesoleva asja asjaolusid arvestades maksude nõuetekohase kogumise eesmärgil lugeda põhjendatuks, et maksumenetluses kasutatakse maksudest kõrvalehoidmise takistamise eesmärgil salajase andmekogumise tulemusi, selleks et tagada „riigi majanduslik heaolu“?
13. Kui 10.–12. küsimustele antud vastustest tuleneb, et liikmesriigi maksuhaldur võib selliseid tõendeid haldusmenetluses kasutada, kas liikmesriigi maksuhalduril on selleks, et oleks tõhusalt tagatud õigus heale haldusele ja kaitseõigused – harta artikli 51 lõiget 1 arvestades ja selle artiklite 7, 8, 41 ja 48 alusel – absoluutne kohustus maksukohustuslase haldusmenetluses ära kuulata, tagada juurdepääs salajase andmekogumise käigus saadud andmetele ning neis tõendites esinevate andmete eesmärgipärane kogumine, või välistab seoses viimati nimetatud kaalutlustega see, et andmeid võib salaja koguda ainult kriminaaljälituse eesmärgil, iseenesest selliste tõendite kasutamise?
14. Kas juhul kui tõendusmaterjal on hangitud harta artikleid 7, 8, 41 ja 48 rikkudes – arvestades harta artiklit 47 – on tõhusa õiguskaitsevahendi põhimõttega kooskõlas sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt maksuasjas tehtud otsuseid saab menetlusnormide rikkumise tõttu kohtus tulemuslikult vaidlustada ja saavutada otsuse kehtetuks tunnistamine ainult siis, kui juhtumi asjaolude alusel esineb konkreetne võimalus, et ilma menetlusnormi rikkumiseta oleks tehtud teistsugune otsus ja kui menetlusnormi rikkumine puudutab lisaks kaebaja materiaalõiguslikku seisundit, või kui selliseid menetlusnormi rikkumisi saab vaadelda laiemalt, sõltumata hartaga vastuolus oleva rikkumise mõjust menetluse tulemusele?

15. Kas harta artikli 47 nõuetekohase täitmise tingimus on, et sellises menetlusõiguslikus olukorras nagu käesolevas asjas saaks maksuhalduri haldusotsust kohtulikult läbivaatav halduskohus kontrollida, kas kriminaalmenetluses jälitustegevuse eesmärgil salajase andmekogumise käigus saadud tõendusmaterjal on kogutud õiguspäraselt, eelkõige kui maksukohustuslane ei saanud paralleelselt toimivas kriminaalmenetluses nende dokumentidega tutvuda ega nende seaduslikkust kohtus vaidlustada?
16. Kas 6. küsimust arvestades tuleb nõukogu määrust (EL) nr 904/2010 ⁽²⁾ halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas – arvestades eelkõige selle põhjendust 7, mille kohaselt tasumisele kuuluva maksu kogumiseks peaksid liikmesriigid tegema koostööd, et tagada käibemaksu õige määramine; seepärast ei pea liikmesriigid mitte üksnes kontrollima nende territooriumil tasumisele kuuluva maksu kohaldamist, vaid nad peaksid ka andma abi teistele liikmesriikidele, et tagada sellise maksu kohaldamine, mis on seotud nende territooriumil läbiviitud tegevusega, kuid mis kuulub tasumisele teises liikmesriigis –, tõlgendada selliselt, et sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas on maksuvõla tuvastanud liikmesriigi maksuhaldur kohustatud pöörduma abipalvega selle liikmesriigi maksuhalduri poole, milles maksukontrolli subjektiks olev maksukohustuslane on oma maksukohustust juba täitnud?
17. Juhul kui vastus 16. küsimusele on jaatav, siis milliseid tagajärgi peab liikmesriigi maksuhalduri maksuotsuseid läbivaatav kohus kohaldama, kui ta kontrollib sel alusel liikmesriigi maksuhalduri maksuotsuste õiguspärasust menetlusnormide rikkumise seisukohast ehk selle kohtulikul kontrollimisel ja tuvastamisel, kas on pöördutud teise liikmesriigi maksuhalduri poole ja on jäetud kogumata teavet, võttes arvesse ka 14. küsimuses esitatut?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 268, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 15. septembril 2014
– Fazenda Pública versus Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.**

(Kohtuasi C-423/14)

(2014/C 439/26)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Fazenda Pública

Vastustaja: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õiguse ja eeskätt direktiivi 2006/112/EÜ ⁽¹⁾ artikli 78 punktiga a on vastuolus see, kui [...] gaasi jaotaja tasutud maa-aluse ruumi kasutamise maks kantakse sellisena üle lõpptarbija ning sõltumatuna tasust, mida lõpptarbija maksab tarbitud gaasi eest, st nii, et see ei ole selle tasu osa?

Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis esitatakse alljärgnev eelotsuse küsimus.

2. Kas liidu õiguse ja eeskätt direktiivi 2006/112/EÜ artiklitega 73–79 on vastuolus see, kui [...] gaasi jaotaja tasutud maa-aluse ruumi kasutamise maks[u, mis] kantakse sellisena üle lõpptarbija ning sõltumatuna tasust, mida lõpptarbija maksab tarbitud gaasi eest, ei käsitata maksustatava väärtusena [käibemaksuga maksustamisel]?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
15. septembril 2014 – Gábor Balogh Jácint versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli
Regionális Adó Főigazgatósága**

(Kohtuasi C-424/14)

(2014/C 439/27)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gábor Balogh Jácint

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ artikli 213 lõikes 1 ja [...] artikli 214 lõikes 1 sätestatud registreerimiskohustusega on kooskõlas Ungari siseriiklik praktika, milles nõutakse – isikulise käibemaksuvabastuse ulatuses – füüsiliselt isikult, kes ei soovi tegeleda käibemaksuga maksustatava tegevusega, et ta ennast nõuetekohaselt registreeriks?
2. Kas maksuhaldur võib hilisema kontrolli käigus määrata karistuse selle eest, kui isikulise maksuvabastuse ulatuses registreerimiskohustust ei täideta?
3. Kas maksuhaldur võib hilisema kontrolli käigus füüsiliselt isikult ära võtta valikuõiguse ja välistada õiglase menetluse põhimõtet rikkudes võimalus valida isikuline maksuvabastus?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 25. septembril 2014 –
Kreis Warendorf versus Ibrahim Alo**

(Kohtuasi C-443/14)

(2014/C 439/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Kreis Warendorf

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Ibrahim Alo

Kaasatud isik: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (liitvabariigi huvide esindaja Bundesverwaltungsgerichtis)

Eelotsuse küsimused

1. Kas ettekirjutus valida elukoht liikmesriigi territoriaalselt piiratud alal (omavalitsusüksus, piirkond) on liikumisvabaduse kitsendus direktiivi 2011/95/EL⁽¹⁾ artikli 33 tähenduses, kui välismaalane võib muus osas liikmesriigi territooriumil vabalt liikuda ja viibida?

2. Kas täiendava kaitse seisundi saanud isikutele tehtud elukohaettekiri on kooskõlas direktiivi 2011/95/EL artikliga 33 ja/või artikliga 29, kui see tugineb eesmärgile tagada liikmesriigi territooriumil riiklike sotsiaaltoetuste maksimisest tuleneva koormuse proportsionaalne jaotus asjaomaste asutuste vahel?
3. Kas täiendava kaitse seisundi saanud isikutele tehtud elukohaettekiri on kooskõlas direktiivi 2011/95/EL artikliga 33 ja/või artikliga 29, kui see tugineb migratsiooni- või integratsioonipoliitilistele põhjustele, et näiteks hoida ära suurema arvu välismaalaste elama asumisest teatavatesse omavalitsusüksustesse tulenevaid sotsiaalseid probleeme? Kas selles osas piisab abstraktsetest migratsiooni- või integratsioonipoliitilistest põhjustest või tuleb määratleda konkreetsed põhjused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 25. septembril 2014 –
Amira Osso versus Region Hannover**

(Kohtuasi C-444/14)

(2014/C 439/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Amira Osso

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Region Hannover

Kaasatud isik: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (liitvabariigi huvide esindaja Bundesverwaltungsgerichtis)

Eelotsuse küsimused

1. Kas ettekirjutus valida elukoht liikmesriigi territoriaalselt piiratud alal (omavalitsusüksus, piirkond) on liikumisvabaduse kitsendus direktiivi 2011/95/EL ⁽¹⁾ artikli 33 tähenduses, kui välismaalane võib muus osas liikmesriigi territooriumil vabalt liikuda ja viibida?
2. Kas täiendava kaitse seisundi saanud isikutele tehtud elukohaettekiri on kooskõlas direktiivi 2011/95/EL artikliga 33 ja/või artikliga 29, kui see tugineb eesmärgile tagada liikmesriigi territooriumil riiklike sotsiaaltoetuste maksimisest tuleneva koormuse proportsionaalne jaotus asjaomaste asutuste vahel?
3. Kas täiendava kaitse seisundi saanud isikutele tehtud elukohaettekiri on kooskõlas direktiivi 2011/95/EL artikliga 33 ja/või artikliga 29, kui see tugineb migratsiooni- või integratsioonipoliitilistele põhjustele, et näiteks hoida ära suurema arvu välismaalaste elama asumisest teatavatesse omavalitsusüksustesse tulenevaid sotsiaalseid probleeme? Kas selles osas piisab abstraktsetest migratsiooni- või integratsioonipoliitilistest põhjustest või tuleb määratleda konkreetsed põhjused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 25. septembril 2014 –
Seusen Sume versus Landkreis Stade**

(Kohtuasi C-445/14)

(2014/C 439/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Seusen Sume

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Landkreis Stade

Kaasatud isik: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (liitvabariigi huvide esindaja Bundesverwaltungsgerichtis)

Eelotsuse küsimused

1. Kas ettekirjutus valida elukoht liikmesriigi territoriaalselt piiratud alal (omavalitsusüksus, piirkond) on liikumisvabaduse kitsendus direktiivi 2011/95/EL⁽¹⁾ artikli 33 tähenduses, kui välismaalane võib muus osas liikmesriigi territooriumil vabalt liikuda ja viibida?
2. Kas täiendava kaitse seisundi saanud isikutele tehtud elukohaettekirjutus on kooskõlas direktiivi 2011/95/EL artikliga 33 ja/või artikliga 29, kui see tugineb eesmärgile tagada liikmesriigi territooriumil riiklike sotsiaaltoetuste maksimisest tuleneva koormuse proportsionaalne jaotus asjaomaste asutuste vahel?
3. Kas täiendava kaitse seisundi saanud isikutele tehtud elukohaettekirjutus on kooskõlas direktiivi 2011/95/EL artikliga 33 ja/või artikliga 29, kui see tugineb migratsiooni- või integratsioonipoliitilistele põhjustele, et näiteks hoida ära suurema arvu välismaalaste elama asumisest teatavatesse omavalitsusüksustesse tulenevaid sotsiaalseid probleeme? Kas selles osas piisab abstraktsetest migratsiooni- või integratsioonipoliitilistest põhjustest või tuleb määratleda konkreetsed põhjused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Hispaania)
2. oktoobril 2014 – Manuel Orrego Arias versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Kohtuasi C-456/14)

(2014/C 439/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Manuel Orrego Arias

Vastustaja: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Eelotsuse küsimus

Kuidas tuleb tõlgendada nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiivi 2001/40/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti a ja eeskätt, kas „õigusrikkumi[ne], mille eest võib karistada vähemalt ühe aasta pikkuse vabadusekaotusega”, millele see säte viitab, tähendab asjaomase kuriteo eest üldiselt ette nähtud karistust või vastupidi konkreetset vanglakaristust, mis süüdimõistetule määratakse, ja seega, kas teised liikmesriigid tunnustavad liikmesriigi otsust saata välja selline kolmanda riigi kodanik, kellele on määratud kaheksakuuline vanglakaristus, või mitte?

(¹) Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ, kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta
(EÜT L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Cagliari (Itaalia) 2. oktoobril 2014 – kriminaalasi Claudia Concu, Isabella Melise süüdistuses

(Kohtuasi C-457/14)

(2014/C 439/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Cagliari

Põhikohtuasja pooled

Claudia Concu, Isabella Melis

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 49 ja sellele järgnevaid artikleid ning ELTL artiklit 56 ja sellele järgnevaid artikleid, samuti põhimõtteid, mida on tunnustatud Euroopa Liidu Kohtu 16. veebruari 2012. aasta otsusega [liidetud kohtuasjades C-72/10 ja C-77/10], tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus hanke väljakuulutamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, kui nimetatud hange on välja kuulutatud teatud hulga ettevõtjate hankemenetlustelt ebaseadusliku kõrvaldamise tagajärgede heastamiseks?
2. Kas ELTL artiklit 49 ja sellele järgnevaid artikleid ning ELTL artiklit 56 ja sellele järgnevaid artikleid, samuti põhimõtteid, mida on tunnustatud Euroopa Liidu Kohtu 16. veebruari 2012. aasta otsusega [liidetud kohtuasjades C-72/10 ja C-77/10], tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et vajadust süsteem tegevuslubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel ümber korraldada peetakse piisavaks põhjenduseks, miks hanketeates osutatud tegevuslubade kehtivusaeg on lühem võrreldes varem väljastatud tegevuslubade kehtivusajaga?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad – Varna (Bulgaaria) 8. oktoobril 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno- osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Kohtuasi C-463/14)

(2014/C 439/33)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad – Varna

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Vastustaja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112 (¹) artikli 24 lõiget 1 ja artikli 25 punkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste „teenus” hõlmab ka nõustamisteenuste osutamist selliste abonementlepingute alusel nagu põhikohtuasjas, mille kohaselt on teenuseosutaja, kellel on teenuste osutamiseks vajalikku kvalifikatsiooni omavad töötajad, lepingu kehtivusajal tellija käsutuses ja kohustub hoiduma võrreldava esemega lepingute sõlmimisest tellija konkurentidega?
2. Kas direktiivi 2006/112 artikli 64 lõiget 1 ja artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et nõustamisteenuste osutamisel abonementlepingute alusel tekib maksustatav teokoosseis selle perioodi lõppemisel, mille eest on kokku lepitud tasu maksmine, ilma et oleks oluline, kas ja kui sageli kasutas tellija teenuseid, mille osutamiseks oli nõustaja tellija käsutuses?
3. Kas direktiivi 2006/112 artikli 62 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes osutab abonementlepingu alusel toimuva nõustamise raames teenuseid, on kohustatud märkima teenuste eest esitatavale arvele käibemaksu selle perioodi lõppemisel, mille eest lepidi kokku abonementtasu, või tekib see kohustus vaid siis, kui tellija on asjaomasel maksustamisperioodil nõustaja teenuseid kasutanud?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

13. oktoobril 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik

(Kohtuasi C-468/14)

(2014/C 439/34)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Clausen ja C. Cattabriga)

Kostja: Taani Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Taani Kuningriik on säilitanud õigusliku olukorra, milles lahtine nuusktubakas on lubatud, kuigi see on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/37/EÜ tubakatoodete valmistamist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (¹) artikliga 8 koostoimes artikli 2 lõikega 4, siis on Taani Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
- Mõista kohtukulud välja Taani Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Taani Kuningriik on rikkunud direktiivi 2001/37/EÜ artiklist 8 tulenevaid kohustusi, sest ta keelas Taanis ära ainult portsjonitena poorsetes kotikestes nuusktubaka müümise, mitte aga selle lahtisena müümise. Taani ei ole vastu vaieldnud sellele, et suukaudseks kasutamiseks mõeldud tubaka müümise keelustamise osas ei ole tema normid liidu õigusega kooskõlas. Taani parlament (Folketing) ei võtnud vastu seaduseelnõu, millega oleks täielikult keelustatud Taanis nuusktubaka müümine.

Taani ei ole lubanud viia Taani õigusnorme liidu õigusega kooskõlla. Sellest tulenevalt järeldeb komisjon, et Taani ei ole endiselt täitnud kohustusi, mis tulenevad direktiivi artiklist 8 koostoimes artikli 2 lõikega 4.

(¹) EÜT 2001 L 194, lk 26; ELT eriväljaanne 15/006, lk 147.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 24. oktoobri 2014. aasta otsus – Technische Universität Dresden versus komisjon

(Kohtuasi T-29/11) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Ühenduse rahvatervise valdkonna tegevusprogramm — Projekti rahastamisleping — Tühistamishagi — Võlateade — Vaidluse lepinguline laad — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus — Hagi ümberkvalifitseerimine — Abikõlblikud kulud)

(2014/C 439/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Technische Universität Dresden (Dresden, Saksamaa) (esindaja: advokaat G. Brüggem)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Bogensberger ja D. Calciu, hiljem M. Bogensberger ja F. Moro, keda abistasid advokaadid R. Van der Hout ja A. Köhler)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 4. novembril 2010 väljastatud võlateade nr 3241011712, milles nõutakse tagasi 55 377,62 euro suurust summat, mis maksti hagejale ühenduse rahvatervise valdkonna tegevusprogrammiga (2003–2008) seoses läbi viidud projekti toetuseks antud finantsabi raames.

Resolutsioon

1. H. personalikulud summas 56,76 eurot, sõidukulud summas 1 354,08 eurot ja teenustega seotud kulud summas 351,82 eurot, mis Technische Universität Dresden kandis, kui täitis lepingut nr 2003114 (SI2.377438), mis käsitles ühenduse rahvatervise valdkonna tegevusprogrammi (2003–2008) raames läbi viidud projekti „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)” rahastamist, on rahastamiskõlblikud, mistõttu ei ole neid summasid puudutav Euroopa Komisjoni nõue, mis sisaldub 4. novembri 2010. aasta võlateates nr 3241011712, põhjendatud.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Technische Universität Dresdenilt.

⁽¹⁾ ELT C 80, 12.3.2011.

Üldkohtu 24. oktoobri 2014. aasta otsus – Grau Ferrer versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Rubio Ferrer (Bugui va)

(Kohtuasi T-543/12) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi Bugui va taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Bugui ja varasem ühenduse kujutismärk BUGUI — Suhteline keeldumispõhjus — Vastulause tagasilükkamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 — Varasema kaubamärgi olemasolu — Apellatsioonikojas vastulause toetuseks esitatud tõenditega arvestamata jätmine — Apellatsioonikoja kaalutusõigus — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3 — Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkt a — Varasema kaubamärgi tegelik kasutusele võtmine — Kuju, mis erineb elementide poolest, mis ei muuda eristusvõimet)

(2014/C 439/36)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Carbonell Callicó)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: S. Palmero Cabezas ja A. Folliard-Monguiral)

Teised menetluspooled apellatsioonikojas, menetlusse astujad Üldkohtus: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Hispaania) ja Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (esindaja: advokaat A. Cañizares Doménech)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. oktoobri 2012. aasta otsuse (liidetud asjad R 274/2011-4 ja R 520/2011-4) peale, mis käsitleb ühelt poolt Xavier Grau Ferreri ning teiselt poolt Juan Cándido Rubio Ferreri ja Alberto Rubio Ferreri vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 11. oktoobri 2012. aasta otsus (liidetud asjad R 274/2011-4 ja R 520/2011-4).
2. Jätta Siseturu Ühtlustamise Ameti kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Xavier Grau Ferreri kohtukulud.
3. Jätta Juan Cándido Rubio Ferreri ja Alberto Rubio Ferreri kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 55, 23.2.2013.

Üldkohtu presidendi 23. oktoobri 2014. aasta määrus – Holistic Innovation Institute versus REA

(Kohtuasi T-706/14 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Teadusuuringute ja tehnoloogia arengu valdkonna projektid, mida rahastab Euroopa Liit — Otsus keelduda teatud projektides osalemisest — Kohaldamise peatamise taotlus — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus)

(2014/C 439/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Hispaania) (esindaja: advokaat R. Muñiz García)

Kostja: Teadusuuringute Rakendusamet (REA) (esindaja: G. Gascard)

Ese

Taotlus peatada Teadusuuringute Rakendusameti (REA) 24. juuli 2014. aasta otsuse ARES (2014) 2461172, millega hageja jäeti välja osalemisest projektides ZONESEC ja Inachus, kohaldamine.

Resolutsioon

- 1) Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
- 2) Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

12. mail 2014 esitatud hagi – Arvanitis jt versus Euroopa Parlament jt**(Kohtuasi T-350/14)**

(2014/C 439/38)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hagejad: Athanasios Arvanitis (Rhodos, Kreeka) ja veel 47 hagejat (esindaja: advokaat Ch. Papadimitriou)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Ülemkogu, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroopa Keskpank, Eurorühm

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et kostjad ei ole vastu võtnud õigusnorme, et kohaldada täielikult Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid ja muu hulgas tähtajalise töö direktiivi nendega töösuhte lõpetamisel endise äriühingu Olympiaki Aeroporia poolt, mis sunniti peale Euroopa Komisjoni otsusega, mis võeti üle Kreeka õigusesse seadusega nr 3717/2008;
- määrata, et hagejatele ja kõikidele endistele Olympiaki Aeroporia töötajatele, kellega lõpetati tööleping tööandaja algatusel, antaks liidu vahetus õigusmõju omava õigusnormiga – direktiivi, määruse või muu liidu õigusaktiga – võimalus saada hüvitist, millele neil oleks olnud õigus tähtajatu töölepingu alusel töötanud isikutena nendega Olympiaki Aeroporia algatusel töölepingu lõpetamise korral, ja
- mõista igale hagejale välja summa 300 000 eurot ühenduse vahetus õigusmõju omava õigusnormiga, direktiivi, määruse või muu ühenduse õigusaktiga hüvitisena nende tekitatud kannatuste ja mure eest ning nende põhiõiguste ilmselge rikkumise ja karjääri enneaegse lõpetamise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: seadus nr 3717/2008, millega nähti ette Olympiaki Aeroporia sulgemine ja kõigi ajutiste töötajatega töösuhte lõpetamine, on tegelikult ühenduse õigusakt, mis sisuliselt sunniti peale Euroopa Liidu institutsioonide poolt, muu hulgas Euroopa Keskpanga ja Euroopa Komisjoni poolt, ning kõik Kreeka valitsuse õigusnormid on vastu võetud Eurogrupi, ECOFIN-i, Euroopa Keskpanga ja Euroopa Komisjoni juhiste kohaselt või täpsemalt nende otsuste alusel.
2. Teine väide: sellega, et endise äriühingu Olympiaki Aeroporia ajutisi töötajaid ei võrdsustatud Olympiaki Aeroporia muude, tähtajatu töölepingu alusel töötanud töötajatega, ning sellega, et esimestele ei makstud nendega töölepingu lõpetamisel mingit selget hüvitist, tekitati neile otsust, isiklikku ja olulist kahju ning võeti neilt võimalus teostada oma põhiõigusi.

30. mail 2014 esitatud hagi – Grigoriadis jt versus Euroopa Parlament jt**(Kohtuasi T-413/14)**

(2014/C 439/39)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Hagejad: Grigoris Grigoriadis jt (Ateena, Kreeka), Faidra Grigoriadou (Ateena), Ioannis Tsolias (Thessaloníki, Kreeka), Dimitrios Alexopoulos (Thessaloníki), Nikolaos Papageorgiou (Ateena) ja Ioannis Marinopoulos (Ateena) (esindaja: advokaat. Ch. Papadimitriou)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Ülemkoda, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroopa Keskpank, Eurorühm

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tuvastada, et kostjad ei ole vastu võtnud õigusnorme, et selgesõnaliselt välistada hagejate ostetud võlakirjad Kreeka Vabariigi poolt Kreeka õiguse alusel väljastatud võlakirjade omanike osas P.S.I.-kavas ette nähtud sunniviisilisest osalemisest;
- anda hagejatele mis tahes akti, direktiivi, määruse või muu ühenduse vahetult kohaldatava õigusakti alusel võimalus saada tagasi kogu nende võlakirjade väärtus, mis allutati P.S.I.-kavale nendega konsulteerimata ja neilt nõusolekut saamata; ja
- maksta igale hagejale mis tahes akti, direktiivi, määruse või muu ühenduse vahetult kohaldatava õigusakti alusel hüvitis summas 500 000 eurot kahju eest, mis on neile tekitatud katsumuste ja stressi põhjustamise ning põhiõiguste raske rikkumisega.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: seadusandlikud ja muud meetmed, mis viisid selleni, et Kreeka sundis P.S.I. kavas osalema Kreeka õiguse alusel väljastatud Kreeka riigi võlakirjade omanikud, on tegelikult liidu õigusaktid.
2. Teine väide: meetmed, mis Kreeka valitsus võttis Kreeka avaliku sektori võlaga seoses, olid tegelikult peale surutud Euroopa Liidu institutsioonide, sealhulgas Euroopa Keskpanga ja Euroopa Komisjoni poolt.
3. Kolmas väide: kostjad on jätnud vastu võtmata õigusnormid, et välistada selgesõnaliselt hagejatele kuuluvad Kreeka riigi võlakirjad Kreeka ministrite nõukogu nendest õigusaktidest, milles määrati kindlaks P.S.I. Kreekale kohaldamise tingimused.
4. Neljas väide: see, et neid võlakirju P.S.I.-s osalemisest sõnaselgelt ei välistatud, tekitas hagejatele otsest, isiklikku ja olulist kahju ning võttis neilt võimaluse teostada oma põhiõigusi.
5. Viies väide: Kõik Kreeka valitsuse õigusnormid on vastu võetud Eurogrupi, ECOFIN-i, Euroopa Keskpanga ja Euroopa Komisjoni juhiste kohaselt või täpsemalt nende otsuste alusel.

2. septembril 2014 esitatud hagi – Micula jt versus komisjon**(Kohtuasi T-646/14)**

(2014/C 439/40)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Ioan Micula (Oradea, Rumeenia), S.C. European Food SA (Drăgănești Rumeenia), S.C. Starmill Srl (Drăgănești), S. C. Multipack Srl (Drăgănești), Viorel Micula (Oradea) (esindajad: advokaadid K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard ja Y. Banifatemi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada 26. mai 2014. aasta otsus C(2014) 3192 final riigiabi asjas SA.38517 (2014/NN) – Micula vs. Romania (ICSID vahekohtu otsus), millega kohustati Rumeeniat peatama igasugune tegevus, mis võiks viia Rahvusvahelise Investeeringuvaidluse Lahendamise Keskuse egiidi all asutatud vahekohtu 11. detsembri 2013. aasta otsuse täitmise või rakendamiseni asjas Ioan Micula, Viorel Micula jt vs. Rumeenia (ICSID asi nr ARB/05/20), kuna komisjon leiab, et vahekohtu otsuse täitmine kujutab endast ebaseaduslikku riigiabi kuni hetkeni, mil komisjon on teinud lõpliku otsuse riigiabi ühisturuga kokkusobivuse kohta.
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide, et selleks puudus pädevus.
 - EL õigus ei ole selles asjas kohaldatav ja komisjonil puudus pädevus teha otsus määruse nr 659/1999 artikli 11 lõike 1 alusel. Komisjoni otsuses on jäetud tähelepanuta asjaolu, et Rumeenia on rahvusvahelise õiguse alusel kohustatud täitma ICSID otsuseid ilma viivitamata ning et Rumeenia kohustused, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest on ülimuslikud EL-i õiguse suhtes. Komisjoni otsus rikub ETL artikli 351 lõiget 1 ja EL lepingu artikli 4 lõiget 3, mis tunnustab ja kaitseb Rumeenia kohustusi, mis tulenevad ICSID konventsioonist ja Rootsi-Rumeenia kahepoolsest investeerimislepingust.
2. Teine väide, et ilmselgelt rikuti õigusnormi ja tehti hindamisviga.
 - komisjon tegi hindamisvea, kui ta vääralt liigitas ICSID otsuse täitmise uueks riigiabimeetmeks, ja rikkus hagejate õiguspäraseid ootusi. Komisjoni kogu otsus tugineb ebaõigel eeldusel, et ICSID otsus kujutab endast riigiabi EL õiguse alusel. ICSID otsus ei anna hagejatele majanduslikku eelist ega kujuta endast valikulist ega tahtlikku meetet, mida saaks Rumeeniale süüks panna, samuti ei riku ega ohusta see rikkuda konkurentsi.

19. septembril 2014 esitatud hagi – Bayerische Motoren Werke versus komisjon

(Kohtuasi T-671/14)

(2014/C 439/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bayerische Motoren Werke AG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Rosenthal, G. Drauz ja M. Schütte)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ETL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt 9. juuli 2014. aasta otsus asjas SA.32009 (2011/C) osas, milles selles tunnistatakse taotletud abist summas 45 257 273 eurot 17 miljonit eurot ületav summa (28 257 273 eurot) siseturuga kokkusobimatuks;
- teise võimalusena: tühistada ETL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt 9. juuli 2014. aasta otsus asjas SA.32009 (2011/C) osas, milles selles tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks 22,5 miljonit eurot, millest määruse (EÜ) nr 800/2008 (¹) artikli 6 lõike 2 kohaselt ei tule teatada;

— mõista Üldkohtu kodukorra artikli 87 kohaselt kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artikli 108 lõiget 3

- Hageja väidab, et kostja on rikkunud ELTL artikli 108 lõiget 3, sest ta on rikkunud hoolsa ja erapooletu hindamise kohustust ning on seetõttu ilmselgelt jõudnud valele järeldusele, et suurte investeerimisprojektide põhjalikuks hindamiseks on teatamine täies ulatuses kohaldatav.
- Lisaks väidab hageja, et hageja turupositsiooni õigel hindamisel ei oleks põhjalikku hindamist ette võetud. Hindamise teostamine ilma turupositsiooni eelneva kindlaksmääramiseta ja sellest tulenev hageja ebavõrdne kohtlemine kujutab endast ilmselget hindamisviga.

2. Teine väide, et rikutud on ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c

- Hageja väidab ka, et kostja on rikkunud ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c, kuna ta on ilmselgelt valesti piiranud ergutavat mõju ja abi asjakohasust asukohtadest München ja Leipzig tuleneva eelnevalt hinnatud lisakulude summaga 17 miljonit eurot.
- Seoses sellega väidab hageja, et sellest lisakulude summast lähtuv põhjaliku hindamise automaatsus kujutab endast ilmselget kostja hindamisviga, mis lõpuks takistas õiguspärast kaalutusõiguse teostamist eelkõige asjakohasuse ja abi mõju hindamisel.

3. Kolmas väide, et rikutud on ELTL artikli 108 lõiget 3 ja määrust nr 800/2008

- Kolmanda võimalusena väidab hageja, et kostja on rikkunud ELTL artikli 108 lõiget 3 ja määrust nr 800/2008, kuna ta ilmselgelt väärtalt keelas Saksamaa Liitvabariigil andmast hagejale investeerimistoetuste seaduse heakskiidetud abisätete alusel abi sellises suuruses, mis jääb allapoole 22,5 miljonit eurot, alates millest tuleb abist teatada.
- See abi suuruse piiramine allpool teatamiskohustuse piirmäära kujutab endast hageja arvates ilmselget hindamisviga, mille tõttu ületas kostja oma pädevust ja diskrimineeris hagejat õigusvastaselt võrreldes teiste toetuse saajatega, kes said teatamiskohustusega mitte hõlmatud 22,5 miljonit eurot.

⁽¹⁾ Komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrus (EÜ) nr 800/2008 EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) (ELT L 214, lk 3).

19. septembril 2014 esitatud hagi – August Wolff ja Remedia versus komisjon

(Kohtuasi T-672/14)

(2014/C 439/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksamaa), Remedia d.o.o. (Zagreb, Horvaatia)
(esindajad: advokaadid P. Klappich, C. Schmidt ja P. Arbeiter)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 19. augusti 2014. aasta rakendusotsus C(2014) 6030 final, mis puudutab inimtervishoius lokaalselt kasutatavate kõrge östradiolisisaldusega ravimite müügilubasid, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ artiklile 31 osas, millega kohustatakse liikmesriike rakendusotsuse I lisas loetletud ja loetlemata ravimite puhul, milles östradioli sisaldus on 0,01 % ja mis on mõeldud lokaalselt kasutamiseks, järgima rakendusotsuses ette nähtud kohustusi, välja arvatud piirang, et rakendusotsuse I lisas nimetatud selliseid ravimeid, milles östradioli sisaldus on 0,01 % ja mis on mõeldud lokaalselt kasutamiseks, võib manustada ka intravaginaalselt;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide: rikutud on direktiivi 2001/83/EG⁽¹⁾ artiklit 31 jj

- Selles osas leiavad hagejad, et vaidlustatud rakendusotsus põhineb formaalselt õigusvastaselt algatatud ja läbiviidud menetlusel. Lisaks märgivad hagejad, et menetlus algatati vastuolus direktiivi 2001/83/EÜ artikli 31 lõike 1 punktiga 1 mitte enne, vaid alles pärast otsuse tegemist müügiloo uuendamise kohta ning lisaks puudub liidu huvi puudutav erijuhtum. Menetluse algatamine tähendab esimese hageja suhtes Saksamaal ravimite müügiloo uuendamise eeskirjadest kõrvalehoidmist.
- Lisaks kinnitavad hagejad, et menetlust ei viinud läbi pädev ohtude hindamise teaduskomitee ja viimaks nimetati inimtervishoius kasutatavate ravimite alalises komitees, mis viis menetlust läbi, ettekandjaks eelarvamustega liige.
- Peale selle väidab esimene hageja, et arvamuse kontrollimisel ei kuulatud teda olulises aspektis nõuetekohaselt ära.

2. Teine väide: rikutud on direktiivi 2001/83/EÜ artikli 116 esimest lõiku ja artikli 126 esimest lõiku

- Selles osas leiavad hagejad, et rakendusotsuse aluseks on ravimi kasulikkuse ja ohtude suhte vale hinnang. Iseäranis on jäetud tähelepanuta asjaolu, et üle 45 aasta pikkuse turuloleku ajal ei ole esimesele hagejale esitatud teateid suure ohu kohta niisuguse ravimi kasutamisel, milles östradioli sisaldus on 0,01 %.
- Lisaks ei ole selles osas komisjon, kellel lasub tõendamiskoormis, esitanud uusi teaduslikke andmeid ja teavet, millest ilmneks ravimi kasutamisel uus oht.

3. Kolmas väide: rikutud on proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet

- Kolmanda väite raames leiavad hagejad, et rakendusotsusega ette nähtud hoiatused toote infolehel ning muud müügiloo piirangud ravimi müüki laskmisel ja sellega seotud kohustused on ebaproportsionaalsed ja riivavad võrdse kohtlemise põhimõtet. Iseäranis ebaproportsionaalne on kasutamise kestuse piiramine samal ajal ravimi korduva kasutamise välistamisega täiendavalt toote infolehel ette nähtud muudatustele. Igal juhul oleks kasutamise kestuse piiramise asemel samal ajal ravimi korduva kasutamise välistamisega ja koos sellel põhinevate kohustustega tulnud ette näha uuringu läbiviimine kui leebem meede väidetavate ohutuse küsimuste kontrollimiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

19. septembril 2014 esitatud hagi – Lupin versus komisjon**(Kohtuasi T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lupin Ltd (Maharashtra, India) (esindajad: *solicitor* M. Pullen, *solicitor* R. Fawcett-Feuillette, *solicitor* M. Boles, *barrister* V. Wakefield ja M. Hoskins, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsus osas, milles komisjon tuvastas, et Lupin on rikkunud ELTL artiklit 101, ja/või
- tühistada Lupinile määratud trahv või vähendada seda ning
- mõista Lupini kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hakis palub hageja tühistada osaliselt komisjoni 9. juuli 2014. aasta otsus C(2014) 4955 (final) juhtumi AT.39612 – Perindopril (Servier) kohta.

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus õigusnormi, kui leidis, et hageja on toime pannud ELTL artikli 101 *eesmärgil põhineva* rikkumise. Hageja väidab, et:
 - komisjoni järeldus on õigusvastane, kuna ta kohaldab täiesti uudset ja ebaõiget õiguslikku kriteeriumi. See sõltub eelkõige „märkimisväärse stiimuli” maksmisest, mis hageja sõnul ei tulene olemasolevast kohtupraktikast ja mis on õiguslikult väär;
 - komisjoni lähenemisviis ei tunnusta ega taga mitte ainult konkurentsioiguse eesmärke, vaid ka patendiõiguse ja kaasaegse tsiviilmenetluse eesmärke. Hageja sõnul oleks komisjon pidanud hindama eesmärgil põhineva piirangu küsimust seonduvate piirangute teooria alusel ja/või viidates kohtuotsuses Wouters tunnustatud põhimõtetele. Need vead kujutavad endast õigusnormi rikkumist.
 2. Teine väide, et komisjon rikkus õigusnormi, kui leidis, et hageja on toime pannud ELTL artikli 101 *tagajärgedel põhineva* rikkumise. Hageja leiab, et komisjoni lähenemisviisil selle kindlakstegemisel, kas patentide valdkonnas sõlmitud kompromisskokkulepe oli tagajärgedel põhinev rikkumine, on samad puudused nagu tema lähenemisviisil eesmärgil põhinevate rikkumiste kindlakstegemisel.
 3. Kolmas väide, et komisjon määras ekslikult hagejale trahvi; teise võimalusena, et määratud trahv oli liiga suur ning seda tuleb vähendada. Hageja väidab, et:
 - tema väidetav rikkumine oli uudne ja selle eest ei saa karistust määrata; teise võimalusena oleks tulnud määrata vaid sümbolne trahv;
 - trahv ei kajasta hageja väidetava rikkumise suhtelist raskust ja kestust ning see on ebaõiglane;
 - komisjon ei võtnud arvesse hageja poolt Servier’le üle antud intellektuaalomandi legitiimset väärtust;
 - komisjon rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet võrreldes Krkale määratud trahviga.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET